Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30288
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

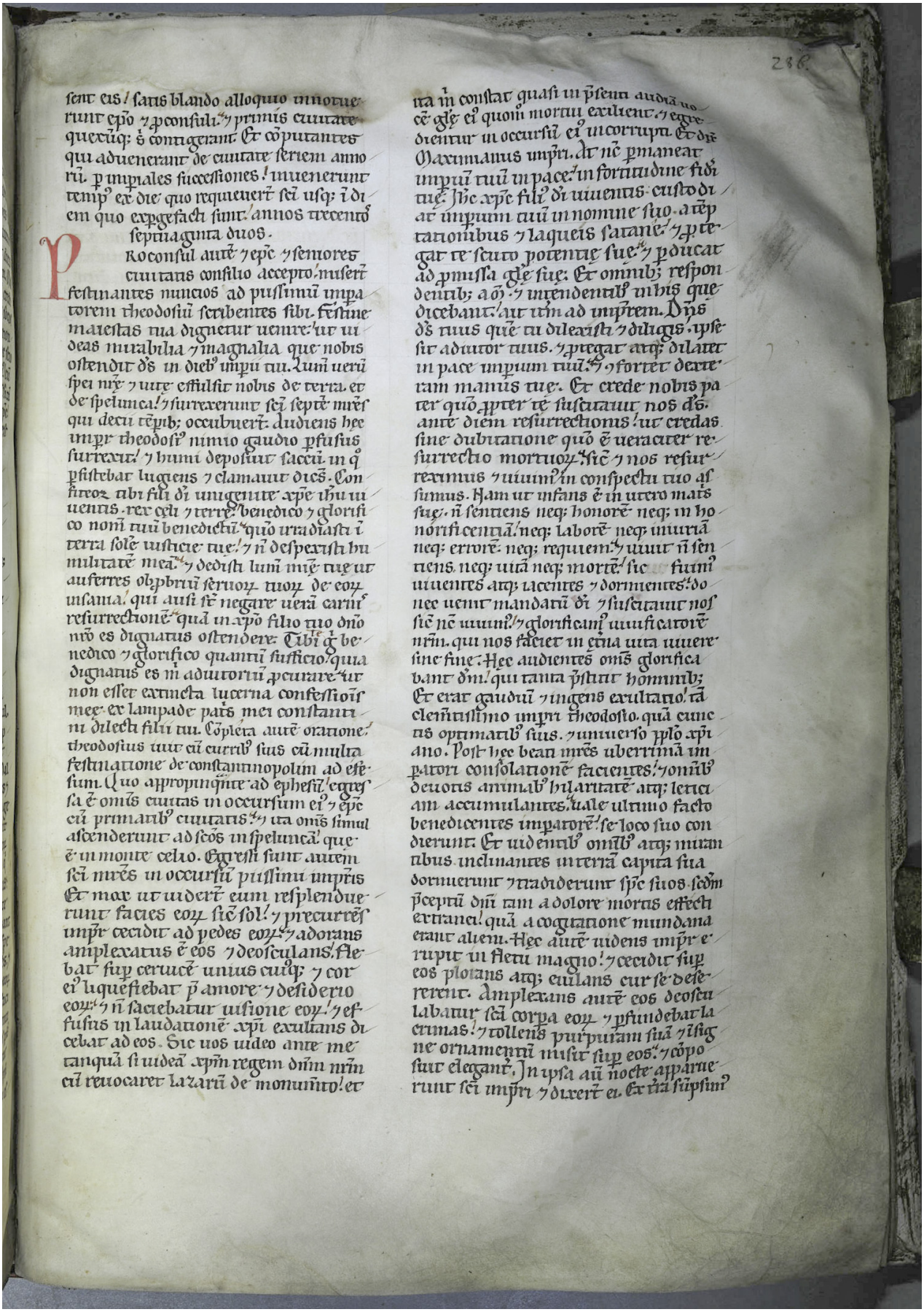

286

sent eis / satis blando alloquio uinotue
runt eps̄o ⁊ p̄consuli. ⁊ primis ciuitate
quecūq; s̄ contigerant. Et cōputantes
qui aduenerant de ciuitate seriem anno
rū. p̄ impiales successiones / inuenerunt
temp̄ ex die quo requieuerē sēi usq; ī di
em quo expgefacti sunt / annos trecentō
septuaginta duos.

Proconsul autē ⁊ eps̄c ⁊ seniores
ciuitatis consilio accepto / miserē
festinantes nuncios ad pusiinū impa
torem theodosiū scribentes sibi. festine
maiestas tua dignetur uenire / ut ui
deas mirabilia ⁊ magnalia que nobis
ostendit d̄s in dieb̄ impū tuū. Iam uerū
spei nr̄ē ⁊ uitē effulsit nobis de terra. et
de spelunca / ⁊ surrexerunt sēi septē mr̄es
qui decii tēp̄ib; occubuerē. audiens hec
impr theodosi nimio gaudio p̄fusus
surrexit / ⁊ humi deposuit saccū in q̄
p̄sistebat lugens ⁊ clamauit dicēs. Con
fiteor tibi fili d̄i unigenite xp̄e ihu ui
uentis. rex cēli ⁊ terrē / benedico ⁊ glorifi
co nomī tuū benedictū. quō irradiasti ī
terra solē iusticie tuē / ⁊ nō despexisti hu
militatē meā. ⁊ dedisti lumī miē tuē ut
auferres opp̄brīū seruoꝝ tuoꝝ de eoꝝ
insania / qui ausi sūt negare uerā carnis
resurrectionē. quā in xp̄o filio tuo dnō
nr̄o es dignatus ostendere. Tibi ergo be
nedico ⁊ glorifico quantū sufficio. quia
dignatus es mi adiutorīū p̄cuiare. ut
non esset extincta lucerna confessionis
mēe. ex lampade patris mei constanti
ni dilecti filii tui. Cōplēta autē oratione /
theodosius iuit cū curiis suis cū multa
festinatione de constantinopolim ad ēfē
sum. Quo appropinquante ad ephesū / egres
sa ē omis ciuitas in occursum eius ⁊ eps̄c
eū primatib̄ ciuitatis. ⁊ ita omis simul
ascenderunt ad scōs in spelunca / que
ē in monte celio. Egressi sunt autem
sēi mr̄es in occursū pusiinū impris
Et mox ut uiderē eum resplendue
runt facies eoꝝ sicē sol / ⁊ p̄ecurrēs
impr cecidit ad pedes eoꝝ. ⁊ adorans
amplexatus ē eos ⁊ deosculans. Fle
bat sup ceruicē unius cuiq; ⁊ cor
ei liquefiebat p̄ amore ⁊ desiderio
eoꝝ. ⁊ nō saciebatur iusione eoꝝ / ⁊ ef
fusus in laudationē xp̄i exultans di
cebat ad eos. Sic uos uideo ante me
tanquā si uideā xp̄m regem dnm nr̄m
eū reuocaret lazarū de monuūtro / et
ita in constat quasi in p̄sentia audiā uo
cē glē ei quomī mortui exuient. ⁊ egre
dientur in occursū ei incorrupti. Et dīc
Maximianus impr. ut nō p̄maneat
impū tuū in pace / in fortitudine fidei
tuē. Ibi xp̄e fili d̄i uiuentis. custodi
at impium tuū in nomine tuo. a tēp
tationibus ⁊ laqueis satanē / ⁊ p̄te
gat te scuto potentie tue. ⁊ p̄ducat
ad p̄missa glē tue. Et omnib; respon
dentib; a ō. ⁊ intendentib̄ in his que
dicebant / ait rūm ad impr̄em. Dīs
ds tuus quē tu dilexisti ⁊ diligis. ipse
sit adiutor tuus. ⁊ p̄tegat atq; dilatet
in pace impium tuū. ⁊ fortet dexte
ram manus tue. Et crede nobis pa
ter quō p̄ter te suscitauit nos d̄s.
ante diem resurrectionis / ut credas
sine dubitatione quō ē uerace resur
rectio mortuoꝝ. sicē ⁊ nos resur
reximus ⁊ uiuimus in conspectu tuo as
sumus. Iam ut infans ē in utero matris
sue. nō sentiens neq; honorē neq; in ho
norificentiā / neq; laborē neq; iniuriā
neq; errorē. neq; requiem. ⁊ uiuit nō sen
tiens. neq; uitā neq; mortē / sic fuimus
uiuentes atq; iacentes ⁊ dormientes / do
nec uenit mandatū d̄i ⁊ suscitauit nos
sicē nō uiuimus / ⁊ glorificamus uiuificatorē
nr̄m. qui nos faciet in ēna uita uiuere
sine fine. Hec audientes omis glorifica
bant dm / qui tanta p̄stitit hominib;
Et erat gaudiū ⁊ iugens exultatio / tā
clemētissimo impr theodosio. quā cunc
tis optimatib̄ suis. ⁊ uniuerso ꝓplo xp̄i
ano. Post hec beati mr̄es uberrimā im
p̄atori consolationē facientes / ⁊ omnib̄
deuotis animab̄ hilaritatē atq; letitia
am accumulantes. uale ultimo facto
benedicentes imp̄atorē / se loco suo con
dierunt. Et uidentib̄ omnib̄ atq; mutan
tibus inclinantes in terrā capita sua
dormierunt ⁊ tradiderunt sp̄e suos secōm
p̄ceptū dnī tam a dolore mortis effecti
extranei / quā a cogitatione mundana
erant alieni. Hec autē uidens impr̄ e
rupit in fletu magno / ⁊ cecidit sup
eos plorans atq; eiulans cur se dese
rerent. amplexans autē eos deoscu
labatur sēi corpa eoꝝ ⁊ p̄fundebat la
crimas / ⁊ tollens purpuram suā ⁊ sig
ne ornamentū misit sup eos. ⁊ cōpo
suit elegantē. In ipsa aū nocte apparue
runt sēi impr̄i ⁊ dixerē ei. Ex tua sūpsimī